

ΦΩΤΟ: Σ. ΜΑΤΣΑΓΓΟΣ, Μ. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ

Των **Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ & Ν. ΤΣΙΛΙΠΟΥΝΙΔΑΚΗ**
koinonia@realnews.gr

Δεκατέσσερις ώρες μετά το πέρασμα του θανάτου από τα σπίτια στο Μάτι, η οδύνη και ο όλεθρος ακόμα καίνε τα συναισθήματα αυτών που επέστρεψαν. Είναι Τρίτη πρωί στην παραλιακή οδό Δημοκρατίας. Οι πολυκατοικίες εξακολουθούν να καπνίζουν. Οι σκελετοί των αυτοκινήτων δείχνουν προς το Κόκκινο Λιμανάκι. Εκεί που ξεκληρίστηκαν ολόκληρες οικογένειες περιμένοντας βοήθεια μέχρι την τελευταία τους ανάσα. Αποσβολωμένοι από την ανείπωτη τραγωδία, ο παρατηρητής χρειάζεται μερικά λεπτά για να αντιληφθεί ότι οι σόλες των παπουτσιών του ακόμα καίνε και γεμίζουν με δάκρυα τα μάτια, φορτώνουν τα συναισθήματα, μπλοκάρουν τις λέξεις. Τα σημάδια του θανάτου και της απελπισίας βρίσκονται παντού. Δύσκολο να τους ξεφύγεις. Πολλοί άνθρωποι, σε μια απελπισμένη προσπάθεια να διαφύγουν, βρήκαν τραγικό θάνατο μέσα στα αυτοκίνητά τους, στα σπίτια, στη θάλασσα. Άλλοι μέχρι και σήμερα δεν έχουν εντοπιστεί. Κάθε γειτονιά στην Αργυρά Ακτή και στο Κόκκινο Λιμανάκι έχει πλέον τη δική της ιστορία.

Η 20χρονη «γοργόνα» και οι 40 ψυχές

Τις τραγικές στιγμές που έζησαν κατά τη διάσωση των εγκλωβισμένων που είχαν βουτήξει στη θάλασσα για να σωθούν από τις φλόγες περιγράφουν στην «R» ο **Γιάννης Αθηναίος** και η κόρη του **Ναταλία**. Οι μαρτυρίες αυτών των δύο ανθρώπων που πολλοί τους έχουν χαρακτηρίσει ήρωες είναι σοκαριστικές.

«Το απόγευμα της Δευτέρας, περίπου στις 6:30, με πήραν τηλεφώνω από το Λιμενικό και, παρά το απαγορευτικό του απόπλου, λόγω των εννέα μποφόρ που επικρατούσαν στην περιοχή, μου ζήτησαν να συγκεντρώσω βάρκες για να μαζέψουν τον κόσμο που είχε μπει στη θάλασσα να σωθεί από τη μανία της φωτιάς», δηλώνει στην «R» ο πρόεδρος Αλιέων Νέας Μάρκρης, Γ. Αθηναίος, και συμπληρώνει: «Ρισκάροντας τη ζωή μας και τα καϊκια μας, ξεκινήσαμε τρία σκάφη γι' αυτό το δύσκολο έργο. Μετά από περίπου 20 λεπτά, δηλαδή περίπου στις 7:30, φτάσαμε στον τόπο της πυρκαγιάς. Είχε πάρα πολύ άσχημο καιρό και ορατότητα γύρω στα 20 με 25 μέτρα. Φτάναμε στις ακτές και ακούγαμε τις κραυγές του κόσμου. Μιλάμε για εκατοντάδες ανθρώπους».

Οι καιρικές συνθήκες που επικρατούσαν εκείνη την ώρα ήταν ακραίες, γεγονός που εμπόδιζε τον κ. Αθηναίο να μπορέσει να προσεγγίσει τη στεριά ώστε να περισυλλέξει τον κόσμο. Η φωτιά πλησίαζε ολοένα και περισσότερο τους εγκλωβισμένους στην παραλία ανθρώπους και έπρεπε άμεσα να βρεθεί μια λύση. Χωρίς δεύτερη σκέψη, η Ναταλία Αθηναίου βούτηξε στη θάλασσα και άρχισε να βοηθά τον κόσμο να ανέβει στην βάρκα. «Κατάλαβα ότι δεν υπήρχε άλλη λύση. Εβαλα σωσίβιο και βατραχοπέδιλα και έπεσα στη φουρτουνιασμένη θάλασσα. Ηξερα ότι, παρά τον δυνατό αέρα, μπορούσα να βγω στα ρηκά και να βοηθήσω. Το άσχημο είναι ότι, παρά το γεγονός ότι τους εξηγούσα τι έπρεπε να κάνουν ώστε να μπου γρήγορα στις βάρκες, εκείνοι από τον πανικό τους είχαν σαστίσει και απλά κάθονταν και με κοιτούσαν. Τελικά, κρατώντας ένα ακόμα σωσίβιο, πήρα τα παιδάκια, τους ηλικιωμένους και όσους δεν μπορούσαν να κολυμπήσουν και τους ανέβασα στις βάρκες».

Κατάφεραν να σώσουν παραπάνω από 40 άτομα, ανάμεσα στα οποία αρκετά παιδάκια,

“Κατάλαβα ότι δεν υπήρχε άλλη λύση. Εβαλα σωσίβιο και βατραχοπέδιλα και έπεσα στη φουρτουνιασμένη θάλασσα”

ήξει η Ναταλία, η οποία με τον πατέρα της έσωσε από τις φλόγες πάνω από 40 ανθρώπους

Οδοιπορικό στο πληγωμένο Μάτι. Τα βουβά πρόσωπα των επιζώντων και οι ιστορίες αυτών που έμειναν εγκλωβισμένοι ανάμεσα στις φλόγες και τη θάλασσα

Οι ήρωες μιας ...τραγωδίας

“Δεν έχω σταματήσει να την ψάχνω”

ήξει η **Ειρήνη Ρούσου**, η οποία αναζητεί στα χαλάσματα την καλύτερή της φίλη

δύο γυναίκες με βαριά εγκαύματα και μία γάτα. Οπως περιγράφουν, μετέφεραν τους εγκλωβισμένους στο λιμάνι της Ραφήνας, όπου υπήρχαν αρκετά ασθενοφόρα, ενώ στη συνέχεια ακολούθησε η καταγραφή.

Περίπου στις 2 τα ξημερώματα και αφού έλεγξαν όλες τις ακτές στο Κόκκινο Λιμανάκι και στο Μάτι, σταμάτησαν τη διαδικασία διάσωσης.

Οπως επισημαίνει η 20χρονη Ναταλία, η οποία τραυματίστηκε ελαφρά στο χέρι κατά τη διάρκεια της διάσωσης, πήρε ένα μεγάλο μάθημα ζωής. «Σε τέτοιες περιπτώσεις δεν θα πρέπει κοιτάμε τον εαυτό μας. Εκείνη τη στιγμή, το μόνο που σκέφτηκα είναι ότι μπροστά μου υπάρχουν εκατοντάδες άνθρωποι που έπρεπε να τους σώσω. Σε μια τραγική κατάσταση, κοιτάς να σώσεις τον συνάνθρωπό σου».

«Δεν έχω άλλο ράσο να φορέσω»

Τη στήριξη του στους πυρόπληκτους προσφέρει ο πατήρ **Δωρόθεος** στην ενορία Κοιμήσεως της Θεοτόκου στο Μάτι.

ΜΑΤΙ

ΠΥΡΙΝΗ
ΤΡΑΓΩΔΙΑ

ΝΕΟΣ ΒΟΥΤΖΑΣ

ΚΙΝΕΤΑ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

τι, παρά το γεγονός ότι και το σπίτι του ίδιου κα-
ταστράφηκε.

«Το σπίτι μου κήκε ολοσχερώς, αλλά το ση-
μαντικό είναι ότι δεν κινδύνευσαν οι δικοί μου
άνθρωποι. Δεν έχω ούτε δεύτερο ράσο να φο-
ρέσω, το θέμα όμως δεν είμαι εγώ, αλλά όλοι
αυτοί οι άνθρωποι που έχασαν τη ζωή τους
και τα σπίτια τους», αναφέρει ο ιερέας και συ-
μπληρώνει: «Προσπαθούμε με συντονισμένες
ενέργειες να βοηθήσουμε τους πυρόπληκτους.
Η ενορία μας λειτουργεί ως ένα από τα άτυπα
κέντρα διαχείρισης. Άνθρωποι από όλη την
Αθήνα έσπευσαν από την πρώτη κιόλας μέρα
να στείλουν βοήθεια. Νερό, τρόφιμα και ρού-
χα, αλλά δυστυχώς δεν υπάρχουν χέρια να τα
μοιράσουν. Αυτό λοιπόν θα γίνει από εδώ, από
την ενορία μας, αλλά και εμείς από μόνοι μας
θα διανείμουμε αυτά τα αγαθά από πόρτα σε
πόρτα. Οποιος έχει ανάγκη θα μπορεί να έρχε-
ται στην εκκλησία μας και να παίρνει ό,τι χρει-

“ Προσπαθούμε με
συντονισμένες ενέργειες
να βοηθήσουμε τους
πυρόπληκτους. Η ενορία
μας λειτουργεί ως ένα
από τα άτυπα κέντρα
διαχείρισης ”

δηλώνει ο πατήρ Δωρόθεος

“ Αυτό που
αντίκρισα θα με
στοικειώνει σε όλη
μου τη ζωή. Είδα έναν
άνθρωπο καμένο στη
θέση του οδηγού.
Μόνο τα δόντια του
ξεχώριζαν ”

λέει η Κατερίνα
Παντελίδη

καμένα κι εγώ αναζητούσα τη μητέρα μου», λέ-
ει με δάκρυα στα μάτια ο Ν. Γιαννόπουλος και
περιγράφει πώς βρήκαν οι διασώστες τη μητέ-
ρα του. «Ήταν καταπλακωμένη στον χώρο του
μπάνιου. Τα πάντα γύρω από το σπίτι έχουν κα-
εί. Μακάρι να μη βρεθεί άλλος νεκρός. Εύχομαι
όλοι οι αγνοούμενοι να είναι καλά και να έχουν
βρει ένα καταφύγιο».

Ο κ. Γιαννόπουλος σημειώνει ότι γι' αυτή την
τραγωδία υπάρχουν ευθύνες και δηλώνει απο-
φασισμένος τις επόμενες ημέρες να κινηθούν οι
απαραίτητες διαδικασίες. «Τις επόμενες ημέρες
θα κινήσουμε τις διαδικασίες. Θα κυνηγήσουμε
αυτούς που φταίνε γι' αυτή την τεράστια κατα-
στροφή». Ο Ν. Γιαννόπουλος, μαζί με την αγα-
πημένη του κόρη, στεκόταν μπροστά από το
καμένο σπίτι. Ο πόνος τους βουβός. Προσπα-
θούσαν να δώσουν δύναμη ο ένας στον άλλον.

«Δεν χάνω την ελπίδα μου»

Με βουρκωμένα μάτια, η Ειρήνη Ρούσσου
ψάχνει στα χαλάσματα να βρει την καλύτε-
ρή της φίλη. Κρατά στα χέρια μια φωτογρα-
φία της. Πλησιάζει όποιον βλέπει μπροστά της
και ρωτά. «Μιλούσαμε στο τηλέφωνο και ξαφ-
νικά μου λέει “φωτιά, φωτιά”. Πάω να βρω τη
μητέρα μου και έκλεισε η γραμμή. Ανοίξα την
τηλεόραση και βλέπω τις απίστευτες εικόνες». Μόλις
αντιλήφθηκε ότι το Μάτι είχε παραδο-
θεί στις φλόγες έτρεξε να δει αν οι γονείς της
ήταν καλά. «Από τότε δεν έχουμε νέα της. Δεν
ξέρουμε πού είναι, δεν ξέρουμε τι της έχει συμ-
βεί. Ελπίζω ότι θα βρεθεί, δεν χάνω την ελπίδα
μου». Οι γονείς της είναι καλά. Είχαν προλάβει
να φύγουν από το σπίτι τους πριν πλησιάσει η
φωτιά, αλλά εκείνη δεν το ήξερε. Πήγε να τους
σώσει και χάθηκε η ίδια. «Δεν έχω σταματήσει
να την ψάχνω», λέει.

συνέχεια στη σελ. 20 >>

κάποιοι φώναζαν βοήθεια. Είχε πιάσει φωτιά
ένα αυτοκίνητο και σπεύσαμε να βοηθήσουμε.
Αυτό που αντίκρισα θα με στοικειώνει σε όλη
μου τη ζωή. Πήγα να σβήσω μια μικρή εστία
φωτιάς δίπλα από ξερά χόρτα και είδα ότι και-
γόταν ένα αυτοκίνητο. Κοίταξα μέσα και είδα
έναν άνθρωπο καμένο στη θέση του οδηγού.
Μόνο τα δόντια του ξεχώριζαν. Η φωτιά μας
είχε πλησιάσει και ένα μεγάλο φλεγόμενο κλαδί
αποκόπηκε από ένα δένδρο και μου πλάκωσε
το πόδι. Αρχισα να ουρλιάζω, έβγαλαν το κλα-
δί από πάνω μου και τρέξαμε να σωθούμε. Η
φωτιά άρχισε να μας περικυκλώνει».

«Εψαχνα τη μητέρα μου τρεις ημέρες»

Ο Νίκος Γιαννόπουλος μιλά στην «R» για την
απίστευτη τραγωδία που έζησε. Τρεις ημέρες
μετά τη φονική πυρκαγιά, αναζητούσε την ηλι-
κιωμένη μητέρα του. Το σπίτι του βρίσκεται μό-
λις λίγα χιλιόμετρα πιο μακριά. Κι όμως, κατά
τη διάρκεια του πύρινου εφιάλτη δεν μπόρεσε
να το πλησιάσει.

«Δεν ξέραμε τίποτα. Καίγονταν τα πάντα, δεν
μπορούσαμε να πλησιάσουμε το σπίτι της. Τρεις
ολόκληρες ημέρες δεν υπήρχε καμία οργάνω-
ση και δεν ήξεραν πού να ψάξουν. Ολα ήταν

άζεται. Επίσης, εκτός από τα είδη πρώτης ανά-
γκης, θα μπορούν να προμηθεύονται και είδη
καθαριότητας, προκειμένου να καθαρίσουν τα
σπίτια που έχουν σωθεί».

Την ίδια στιγμή, ο γλυκύτερος ιερέας εκφρά-
ζει τη δυσαρέσκειά του για τις δηλώσεις του μη-
τροπολίτη Αμβρόσιου, ο οποίος, με αφορμή
τη φονική πυρκαγιά, έκανε λόγο για «οργή του
Θεού». Ο πατήρ Δωρόθεος οργισμένος σχολι-
άζει τη συγκεκριμένη φράση. «Ολη αυτή η πε-
ριπέτεια δεν είναι η οργή του Θεού και είμα-
στε αγανακτισμένοι που μεγάλος ρασοφόρος
είπε τέτοια κουβέντα. Αυτές τις δύσκολες ώρες
πρέπει να αγκαλιάζουμε τους ανθρώπους και
να μη λέμε τέτοια πράγματα. Θεωρώ ότι είναι
αμαρτία αυτή η κουβέντα. Δικαιολογημένα έχει
γίνει χαμός με αυτή την κουβέντα, γιατί εμείς
αφοσιωθήκαμε και υπηρετούμε τον Θεό της
αγάπης, όχι της οργής και της τιμωρίας. Αφιε-
ρώσαμε τα νιάτα μας και τη ζωή μας στον Χρι-
στό της αγάπης».

«Θα με στοικειώνει για πάντα»

Η Κατερίνα Παντελίδη είναι τραυματισμένη
στο πόδι και στην ψυχή, όπως μας λέει χαρα-
κτηριστικά. «Κανείς δεν μας ειδοποίησε ότι κιν-
δυνεύουμε. Ακουγα στην τηλεόραση ότι στον
Νέο Βουτζά η φωτιά είναι μεγάλη. Μετά από
λίγα λεπτά, η έντονη μυρωδιά καμένου με ανη-
σύχησε. Ευτυχώς, είχαμε ανοικτό το παράθυ-
ρο. Βγήκα στο μπαλκόνι και είδα τεράστιες πύ-
ρινες φλόγες με απίστευτη ταχύτητα να κινού-
νται προς το μέρος μας. Μέσα σε λίγα λεπτά
άρχισαν να τυλίγουν την αυλή του κτηρίου μας.
Αρχισα να φωνάζω σε όλους μέσα στο σπίτι να
φύγουμε». Η νεαρή κοπέλα δεν πρόλαβε να πά-
ρει τίποτα από τα προσωπικά της αντικείμενα,
ούτε καν μια δεύτερη μπλούζα, όπως μας λέει.
«Φύγαμε πανικόβλητοι. Ούτε χρήματα ούτε μια
μπλούζα δεν πήρα από τον πανικό μου. Είδα τε-
ράστιες φλόγες, ένα βουητό και μετά ο απόλυ-
τος πανικός. Μόλις βγήκαμε έξω, ψάχναμε να
βρούμε πού θα πάμε. Ξαφνικά, μπροστά μας

“ Τρεις
ολόκληρες ημέρες
δεν υπήρχε καμία
οργάνωση και
δεν ήξεραν πού
να ψάξουν. Ολα
ήταν καμένα κι εγώ
αναζητούσα τη
μητέρα μου ”

δηλώνει ο Νίκος
Γιαννόπουλος

συνέχεια από σελ. 19 >>

«Το χρηματοκιβώτιο με τα κοσμήματα της μαμάς»

Ο Γιώργος Ποταμιάνος, όταν ξέσπασε η φωτιά στην Καλλιτεχνούπολη, έσπευσε να βοηθήσει τους φίλους του. Λίγη ώρα αργότερα, τα πρώτα άσχημα νέα άρχισαν να φτάνουν στο κινητό του. «Με πήραν τηλεφώνω και μου είπαν ότι το σπίτι μου καίγεται. Το σπίτι μου είναι ακριβώς δίπλα από το οικόπεδο όπου βρέθηκαν οι 26 νεκροί. Πρόκειται για ανείπωτη τραγωδία. Λύγισα στην εικόνα των καμένων σπιτιών. Μόλις έφτασα εκεί, είδα τις φλόγες. Προσπάθησα να μπω μέσα. Παντού υπήρχαν φλόγες και πυκνός μαύρος καπνός. Ισα που πρόλαβα να πάρω ένα μικρό χρηματοκιβώτιο που είχε μέσα κάποια κοσμήματα της μητέρας μου. Ο οικιακός μου βοηθός κατάγεται από την Κίνα και το μόνο που πρόλαβε να πάρει από το δωμάτιό του ήταν μια τσαγιέρα που είχε φέρει από την πατρίδα του».

Κώστας Φραγκοηιάς: «Έτρεξα να σώσω τη μητέρα μου»

Ο γνωστός παρουσιαστής έμαθε για τη φωτιά στην Πεντέλη και αποφάσισε να πάρει τη μηχανή του και να πάει στο σπίτι της μητέρας του στο Μάτι. «Ήταν μια ενστικτώδης κίνηση. Πήγα στο Μάτι όσο πιο γρήγορα μπορούσα. Είπα στη μητέρα μου να ετοιμάσει δύο πράγματα και να φύγουμε. Εβλεπα τις φλόγες και τον καπνό και άκουγα τα ουρλιαχτά. Δεν μπορούσα να πιστέψω στα μάτια μου. Χάθηκε τόσος κόσμος. Είναι πραγματικά τεράστια καταστροφή».

Ελένη Καρουσάκη: «Ήμασταν αγκαλιασμένοι»

Την περιπέτεια που έζησε το απόγευμα της Δευτέρας περιγράφει στην «R» η διάσημη τραγουδίστρια **Ελένη Καρουσάκη** και παραδέχεται ότι φοβήθηκε για τη ζωή της και για τη ζωή των δικών της ανθρώπων. «Ήμασταν αγκαλιασμένοι, σαν να ήταν η τελευταία φορά που αντικρίζουμε ο ένας τον άλλον. Ο καπνός είχε πνίξει τα πάντα, ουρλιαχτά από παντού, δεν βλέπαμε τίποτα μπροστά μας, με αποτέλεσμα να βρεθούμε μέσα στο νερό και να κολυμπάμε μέχρι να ξεφύγουμε», δηλώνει η Ελ. Καρουσάκη και προσθέτει: «Νόμιζα ότι οικογενειακά ζούσαμε τις τελευταίες μας στιγμές. Βάλαμε τα κλάματα και φιληθήκαμε, μήπως και δεν μας δινόταν ξανά η ευκαιρία αυτή. Παραμείναμε μέσα στη θάλασσα, κολυμπήσαμε κοντά ο ένας στον άλλον ώστε να μη μας φτάνουν οι στάχτες και τα αποκαΐδια και περιμέναμε να έρθουν να μας σώσουν. Τελικά, σαν από θαύμα, ένα σκάφος του Λιμενικού μάς περισυνέλεξε και βρεθήκαμε στο λιμάνι της Ραφήνας».

Χριστίνα Λαμπίρη: «Ζήσαμε την κόλαση του Δάντη»

Η δημοσιογράφος **Χριστίνα Λαμπίρη** περιγράφει το χρονικό της φρίκης όπως το έζησε μαζί με τον σύζυγό της. Το σπίτι τους καταστράφηκε ολοσχερώς. Δέκα λεπτά πριν οι πύρινες γλώσσες τυλίξουν την αυλή τους, ο σύζυγός της ήταν στο μπάνιο. «Άρχισα να ανησυχώ. Πυκνοί καπνοί είχαν σκεπάσει τον ουρανό και ο άνεμος ήταν πολύ ισχυρός. Ενιωθα πως έπρεπε να φύγουμε. Θες από ένστικτο, από εμπειρία ή και από τα δύο. Άρχισα να φωνάζω στον Θανάση πως πρέπει να φύγουμε. Οι πρώτες φλό-

“ Ισα που πρόλαβα να πάρω ένα μικρό χρηματοκιβώτιο που είχε μέσα κάποια κοσμήματα της μητέρας μου ”

λέει ο Γιώργος Ποταμιάνος, το σπίτι του οποίου στην Καλλιτεχνούπολη κάηκε

γες ήταν στο οπτικό μου πεδίο. Λίγο ακόμη να είχα καθυστερήσει, η φωτιά θα μας εγκλώβιζε μέσα στο σπίτι».

Στην περιοχή πάνω από το Κόκκινο Λιμανάκι βρισκόταν ένα μικρό αλλά όμορφο εξοχικό σπίτι, γεμάτο από αναμνήσεις. Όπως μας περιγράφει η δημοσιογράφος, είναι τυχεροί που πρόλαβαν να ξεφύγουν χρησιμοποιώντας το αυτοκίνητό τους. «Ήταν σκέτη κόλαση. Μέσα σε διάστημα 20 λεπτών καταστράφηκαν τα πάντα. Από τη στιγμή που κόπηκε το ρεύμα γύρω στις 6:30 μέχρι την ώρα που έφυγα δεν είχαν περάσει 15 λεπτά και η φωτιά είχε φτάσει κιάλας στο σπίτι. Τα μόνα που πρόλαβα να πάρω ήταν η τσάντα και ο σκύλος μου. Με έβαλε ο Θανάσης στο αυτοκίνητο και μάλιστα μπλοκαρίστηκα για αρκετή ώρα σε απόσταση 50 μέτρων από το σπίτι λόγω των αυτοκινήτων. Αυτοκίνητα γεμάτα κόσμο με απόγνωση και τρόμο στα μάτια. Κάποια στιγμή σκέφτηκα να αφήσω το αμάξι και να κατέβω στη θάλασσα. Ευτυχώς που δεν το έκανα. Ειλικρινά είμαι συντετριμμένη για τους ανθρώπους που έφυγαν τόσο, μα τόσο άδικα και για τη φύση που ποτέ δεν θα ξαναγίνει όπως ήταν. Όλα τα άλλα διορθώνονται».

«Νιώθω τυχερή που είμαι ζωντανή»

Το χρονικό του πύρινου εφιάλτη από τη στιγμή που ξεκίνησε από το Νταού Πεντέλης περιγράφει στην «R» η κυρία **Ηλιάννα**.

«Όλα έγιναν μέσα σε λίγη ώρα. Περίπου στις 5 το απόγευμα βλέπαμε στο βουνό μόνο καπνούς, δεν βλέπαμε φλόγες. Θεωρούσαμε ότι δεν θα γίνονταν όλα τόσο γρήγορα», λέει συγκλονισμένη και προσθέτει: «Άρχισα να μαζεύουμε τα πράγματά μας για να φύγουμε, αλλά δυστυχώς μας πρόλαβαν οι τεράστιες φλόγες. Η πολυκατοικία πίσω από το σπίτι μου είχε αρχίσει ήδη να καίγεται. Αυτό που ακολούθησε ήταν συγκλονιστικό. Σαν να μας πήρε ένα ωστικό κύμα και αμέσως μετά ακούγαμε συνεχώς εκρήξεις. Οι ριπές του ανέμου... τρελές».

Τα πιστά κατοικίδια...

Την αφοσίωση των μικρών τετράποδων που αντιμετώπισαν την πύρινη λαίλαπα στο Μάτι Αττικής περιγράφει ένας εθελοντής από το Αιγάλεω.

«Από την πρώτη στιγμή βρισκόμαστε στην πληγείσα περιοχή και συμβάλλουμε στο έργο των πυροσβεστών. Μπαίνουμε στα κατεστραμμένα σπίτια και ψάχνουμε για επιζώντες και εγκλωβισμένους. Η καταστροφή είναι τεράστια και δυστυχώς, εκτός από πολλές ανθρώπινες ζωές, έχουν χαθεί και πολλά ζώακια», λέει ο **Πέτρος Χριστόπουλος**, εθελοντής της Επίλεκτης Ομάδας Ειδικών Αποστολών

ΜΑΤΙ

ΠΥΡΙΝΗ
ΤΡΑΓΩΔΙΑ

ΝΕΟΣ ΒΟΥΤΖΑΣ

ΚΙΝΕΤΑ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

“Σαν να μας πήρε ένα ωσικό κύμα και αμέσως μετά ακούγαμε συνεχώς εκρήξεις. Οι ριπές του ανέμου... τρελές”

τονίζει η Ηλιάντα, το σπίτι της οποίας είναι στο Νταού Πεντέλης

Αιγάλεω. «Είμαι συγκινημένος από την αντίδραση των ζώων που έχουν καταφέρει να σωθούν. Είναι συγκλονιστικό ότι αρνούνται να εγκαταλείψουν το σπίτι τους. Τόσο τα σκυλάκια όσο και οι γάτες δυσκολεύονται να φύγουν από αυτό. Χαρακτηριστικό παράδειγμα, μια γάτα. Παρά τις προσπάθειές μου να την πάρω μαζί μου για να τη φροντίσουμε, αυτή πεισματικά δεν έφευγε από το σπίτι της. Αφού την περιποιήθηκα και την τάισα, πετάχτηκε αστραπιαία από την αγκαλιά μου και επέστρεψε πάλι στον χώρο της. Τότε κατάλαβα ότι δεν είχε νόημα να προσπαθίσω ξανά και την άφησα εκεί που επιθυμούσε. Τα ζώα σε κάθε ευκαιρία αποδεικνύουν την αφοσίωσή τους».

Έδινε κουράγιο στα παιδιά της για πέντε ώρες στη θάλασσα

Τις εφιαλτικές στιγμές που έζησε μαζί με τα παιδιά της περιγράφει μια ηρωίδα μητέρα που κατάφερε να διαφύγει από την πύρινη κόλαση, ενώ καταγγέλλει τις Αρχές για ολιγωρία και έλλειψη συντονισμού.

«Οι φωτιές έρχονταν από παντού. Μπήκαμε

“Λίγο ακόμη να είχα καθυστερήσει, η φωτιά θα μας εγκλωβίσει μέσα στο σπίτι”

αποκαλύπτει η παρουσιάστρια Χριστίνα Λαμπίρη

στη θάλασσα. Ουρλιάζαμε. Πέντε ώρες έμειναν τα παιδιά στη θάλασσα. Τελικά, περίμεναν μέχρι που πέρασε ένα πλοίο. Ένας άγιος άνθρωπος τα έσωσε», αναφέρει η αγνακτισμένη γυναίκα και προσθέτει: «Λιποθυμούσαν άνθρωποι δίπλα μας, μαμάδες, παιδιά, δεν ξέραμε τι μας γίνεται, εκσφενδονίζονταν πράγματα. Βάζαμε τα κεφάλια μέσα στο νερό». Την ίδια στιγμή, αφήνει αιχμές για τις Αρχές, σημειώνοντας ότι δεν υπήρχε καμία καθοδήγηση, ούτε συντονισμός. «Ο κόσμος μόνος του προσπαθούσε να σωθεί. Ο μόνος συντονισμός ήταν ένα περιπολικό που έκλεισε τη Μαραθώνος και έστειλε τον κόσμο προς τα κάτω. Εκεί που ο κόσμος καιγόταν μέσα στα αυτοκίνητά του. Δεν έχει βγει ούτε ένας υπεύθυνος να μας πει ποιο ήταν το σχέδιο, ποιος είναι ο υπεύθυνος του σχεδιασμού της Αστυνομίας που μπλόκαρε εκεί τον δρόμο. Τι έγινε; Γιατί μας έστειλαν και μας έκαψαν σαν τα ποντίκια; Ημασταν μέσα στη θάλασσα, καιγόμασταν και πνιγόμασταν. Λιποθυμούσαν άνθρωποι δίπλα μας, μαμάδες, παιδιά, δεν ξέραμε τι μας γίνεται. Δεν μπορείτε να το συνειδητοποιήσετε. Ούρλιαζα και έψαχνα τα παιδιά μου», λέει γεμάτη απόγνωση η κάτοικος της περιοχής.

Βιντεοσκοπήσε τον θάνατο

Αίσθηση προκαλεί η τραγική απώλεια του γνωστού σεφ Παναγιώτη Κοκκινίδη και ολόκληρης της οικογένειάς του -της συζύγου του, των δύο παιδιών του και της μητέρας του- από τις φονικές πυρκαγιές στην ανατολική Αττική.

Μάλιστα, ο σεφ, λίγα λεπτά πριν χάσει τη ζωή του, μετέδιδε ζωντανές εικόνες από την πυρκαγιά στο Facebook. «Αν δεν γίνει ένα θαύμα, θα καεί πολύς κόσμος», έγραψε στο μέσο κοινωνικής δικτύωσης, προκαλώντας ανατριχίλα με το συγκλονιστικό του τέλος.

Το παιχνίδι της μοίρας

Σε τραγωδία εξελίχθηκε η ιστορία αγάπης ενός νεόνυμφου ζευγαριού από την Ιρλανδία, που είχε επιλέξει να έρθει στην Ελλάδα για το ταξίδι του μέλιτος. Η Zoe Holohan και ο σύζυγός της Brian O' Callaghan-Westropp, οι οποίοι είχαν παντρευτεί στις 19 Ιουλίου, παραθέριζαν σε ξενοδοχείο στο Μάτι. Δεν πρόλαβαν να ζήσουν την κοινή τους ζωή, καθώς τους χώρισε ο θάνατος. Στην προσπάθειά τους να σωθούν από την πύρινη λαίλαπα που τους απειλούσε, χωρίστηκαν. Η νεαρή γυναίκα κατάφερε να γλιτώσει από τη φωτιά μόνο με εγκαύματα.

Ωστόσο, σύμφωνα με ανακοίνωση της πρέσβειρας της Ιρλανδίας στην Ελλάδα, Orla O' Hanrahan, ο νιόπαντρος Ιρλανδός είναι νεκρός. Σε μια κοινή δήλωση, οι δύο οικογένειες ανέφεραν ότι είναι βαθιά συντετριμμένες από τον θάνατό του και ζήτησαν από όλους να σεβαστούν αυτή τη δύσκολη στιγμή.

“Πήγα στο Μάτι όσο πιο γρήγορα μπορούσα. Είπα στη μητέρα μου να ετοιμάσει δύο πράγματα και να φύγουμε. Εβληπα τις φλόγες και τον καπνό και άκουγα τα ουρλιαχτά”

δηλώνει ο Κώστας Φραγκολιάς

